

עפ"ת 51694/02/14 - אלירן שמלאשוולי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
06 יולי 2014
עפ"ת 14-02-51694 שמלאשוולי נ' מדינת ישראל

בפני סגן נשיא ד"ר אברהם אברם
מערערים אלירן שמלאשוולי
נגד מדינת ישראל
משיבים

ערעור על פסק דיןו של בית המשפט לטעורה בנצרת (כב' השופט ד' שרון-גרין) בת.פ.ל. 10-01-147.

פסק דין

הruk בהתמצית

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום, המאים אותו בהגיה בפסילה, נהיגה ללא רישון נהיגה ובלא ביטוח בר תוקף. בלבד מדברים אלה, המופיעים בלקונות בכתב האישום, צריכה ההכרעה בערעור שלפני פירוט מה נוספת, ואת זאת עשה בפתח פסק הדין, פרטיהם העולים מtower הראות שהוגשו, בהסכמה, לבית המשפט כאמור.
2. ביום 11.4.2009 ניתן לערער דו"ח על נהיגה בשכירות (נוסף על כתם נמצא, כי רישון הנהיגה שלו פקע בשנת 2007). השוטר, עורך הדו"ח, נתן את רישונו, וחימנו להתייצב לפני קצין לשימוש, בטרם יפסל רישונו. הוא לא התיעץ לשימוש. על כן קיבל הקצין את ההחלטה בהעדתו, וביום 12.4.2009 פסל אותו מלנהוג לתקופה של שלושים ימים.
3. ביום 24.10.2009 נתפס הנאשם כשהוא נהג. בעקבות כתם הוגש נגדו כתב אישום, המאים אותו, כאמור, בהגיה בפסילה, כמו גם נהיגה ללא רישון בן תוקף ובלא פוליסת ביטוח תקופה.
4. בתשובתו לאיום טען הנאשם, כי הזמן לשימוש בפני קצין המשטרה אודות הפסילה איננו עונה על דרישת החוק, ועל כן הוא בטל מעיקרו, ומכך שאין לראותו כמי שנרג בפסילה. בית המשפט קמא דחה את הטענה, הרשיעו בשלוש העבירות שייחסו לו וגורר את דיןו.
5. על הרשות זו מלין המערער, בערעור שהניכר לפניו. על מנת להבין את טענות הנאשם, כמו גם את עדמת המשיבה ואת הנמקתו של בית המשפט קמא בדחוות את טענתו את הנראם, אביא עתה את המסגרת הנורמטטיבית היישמה, ואת העבודות הضرיקות לעניין. אחר כתן את דעתו שלי במחלוקת.

6. המוגרת הנורמטיבית הדרישה לנו בתחום בגדיריו של סעיף 47 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן **הפקודה**). סעיף זה נותן סמכות בידי שוטר ליטול את רישון הנהיגה של נהג, אם היה בידי יסוד סביר להניח, כי לעניינו עבריה בידי אותו נהג. עשה כן - עליו לזמן לקצין משטרה, שיחלט אם לפוסלו מהחזק ברישון ("פסילה מינהלית"). על קצין המשטרה לקיים לנוהג שימוש, בסופו יחליט אם לפסל את הנהג מהחזק ברישון, אם לאו.

7. זהה תמציתם של הדברים, ועתה לleshono של החוקק בסעיף 47 לפקודה, וזה מורה לנו כך (בחלקים הדריכים לעניינו):

47. פסילה בידי קצין משטרה

(א) ...

(ב) היה לשוטר יסוד סביר להניח, כי נהג עבר לעניינו עבריה ..., רשאי השוטר לדרש מהנהג להילוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רישון הנהיגה שלו.

(ג) (1) נטל השוטר את רישון הנהיגה כمفורת בסעיף קטן (ב), ניתן לנוהג אישור על נטילת הרישון וזימון להופיע, בתוך שלושה ימים במועד שיקבע, בפני קצין משטרה, לצורך החלטה בדבר פסילת רישון הנהיגה שלו;...
(2) בזימון האמור בפסקה (1) יובהרו תוכנן של הוראות סעיפים קטנים (ו) ו-(ז), וכן יפורטו בו מקום ומספר טלפון לקבלת תוכן החלטתו של קצין המשטרה.

(ד), (ה) ...

(ו) לא הופיע הנהג בפני קצין המשטרה במועד שזומן אליו כאמור בסעיף קטן (ג), רשאי קצין המשטרה לפסל אותו מהחזק ברישון הנהיגה לפי סעיף קטן (ה) גם בהעדרו, ומאותו מועד יראו את הנהג כמי שהודיע לו שנפסל מהחזק רישון הנהיגה ויחולו עליו הוראות סעיף 67.

(ז) **פסילה שהטיל קצין משטרה על הנהג מהחזק רישון נהיגה תחול ממתן ההחלטה.**

8. מכאן לעניינו. כאמור, ביום 11.4.2009 נתפס המערער בידי שוטר, שהטיח בו כי הוא נהג בשכרות, ובלא רישון בר-תוקף. השוטר נטל את רישונו והפקיד בידו זימון להתייצב לשימוש בפני קצין משטרה בטרם יחולט אם לפוסלו מלנהוג. הזימון, שכותרתו "אישור בדבר נטילת רישון הנהגה נהגת לקצין משטרה", סומן בבית המשפט כמו ת/1, והוא לשונו (בחלקים הדריכים לעניינו):

.2. זימון ליחידת התנוועה להחלטה בדבר פסילת רישון הנהגה

א. הנר מזמן להתייצב בתאריך 12.4.2009 שעה 10:00 ביחידת התנוועה אגף התנוועה הכתובה בית דגן. [הקו התחתי מסמל مليוי בכתב יד על גבי הטופס, מן הסתם בידי השוטר - א.א.].

עליך להתייצב כאמור, **אם לא תתייצב**, הינה מותר על זכותך להעלות טיעון בפני הקצין הפסול, וPsiולת רישויון, אם תבצעו, תחול בתאריך הנזקוק לעיל **שלא בנסיבותך**. [ההדגשה במקור - א.א.]

אם קצין המשטרה יפסול את רישויון בהעדך, **אסורה عليك הנהיגה**, ואם תנагג - תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, ע"פ ס' 67 לפקודת התעבורה. [ההדגשה במקור - א.א.]

...

ד. בירור טלפון נושא הדבר ההחלטה עלPsiולת הרישויון ניתן לברר בנסיבות ייח' התנועה, מס' טלפון...

9. המחלוקת בין בעלי הדין נתונה לההתאמה שבין האמור בזמן ת/1, כאשר המערער טוען, כי הזמן לוקה בחסר ואין הולם את הוראת החוק, בעוד שהמשיבה (ובית המשפט קמא) סברו היפוכה של סברה.

ביתר פירוט נסובה המחלוקת סיבב קיומם הוראותיו של ס"ק 47(ג)(2) לפקודה, שכאמור קובע:
בזמן האמור בפסקה (1) יובהרו תוכנן של הוראות סעיפים קטנים (ו) -(ז), וכן יפורטו בו מקום ומספר טלפון תוכנן החלטתו של קצין המשטרה.

לשיטת המערער, הזמן ת/1 אינו מקיים אחר הוראה זו של החוק, כאשר אין הוא כולל את הוראה שבסעיפים קטנים (ו) -(ז) של סעיף 47 בו עסקין, לפיה -

... ומאותו מועד יראו את הנהג כמי שהודיע לו שנפסל מהחזיק רשיון הנהיגה...

המעערער טוען, כי טוען כי לא ידע כלל עלPsiולת רישויונו. הוא סבר שם "Psiול רישויונו", הוא קיבל על כך הודעה מפורשת, ולא כך נעשה. הוא מוסיף עוד וטעון, כי במקרה הזמן ת/1 אין נג סביר יכול להבין, כי הPsiולת המינימלית תיכנס לתוקף מיד עם קבלת ההחלטה, בלי שתימסר לו הודעה אודוטה תוכנן ההחלטה, משמע אם הקצין החליט לפוסלו מלנהוג, אם לאו. בפגם שנפל בזמן ת/1 נפגעה זכותו לדעת כי הוא נPsiול נהיגה ("זכות היידע"). תוצאה של פגם זה, כך המערער, בטלות מעיקרה של ההחלטה קצין המשטרה לפוסלו מלנהוג.

השופטת קמא הנכבה סבירה, כי אף שראוי היה לנסה את טופס הזמן באורך שונה, אין לומר כי לפי תוכנו אין הוא הולם את הוראת החוק.

10. דעתינו שי - כדעת כב' השופטת קמא. אף שהזמן ת/1 לא העתק העתקה של ממש את מילויו של סעיף החוק המדובר, הרי שהוא כולל את מלאו תוכן ההודעה עליה מצויה החוק קי יבוא לידיות הנהג. ודוק, ס"ק 47(ג)(2) איננו מורה, כי הזמן יציין את מילוייהם המפורשות של ס"ק (ו) -(ז), כי אם **יבחוր את תוכנם** נהגה. עיון בזמן ת/1 מלמדנו, כך יבין כל נהג שיעיין בו, כי הנהג מוזמן לשימוש בטорм תתקבל ההחלטה בדבר PSIולת רישויונו, וכי אם לא יתייצב לשימושו - יקבל הקצין את ההחלטה בהעדכו, והPsiולת "תחול בתאריך הנזקוק לעיל שלא בנסיבותך". ההבדל בניסוחם של הדברים איננו משנה את תוכנם, ואיננו גורע מכך, שהזמן מוסר את המידע הדרוש נהגה, משמע - אם לא יתייצב לשימושו אפשר PSIול רישויונו, Psiolle שתיכנס לתוכפה מיד עם קבלת ההחלטה. לשם השלמת התמונה מפני מנסה הזמן את הנהג לכך, כי בידו לברר אודות ההחלטה, בטלפון שאת מספרו הוא מצין על גבי הזמן. אם חדל הנהג

במהدل שבאייה תייבות בפני הകצין, יתקשר נא למספר שניית לו, וידע אם נפסל לנוהga אם לאו. בכך, כך סבר המחוקק, מתקיימת זכות הידוע, שעל חשיבותה איש אינו חולק.

11. משום הטעמים הללו - דינה של טענת המערער, ככל שהוא כוונה לאיושם בדבר נהיגה בפסילה, להידחות. במאמר מוסגר אציג, כי תוקף רישון הנהיגה של המערער פג בשנת 2007 (כפי שעולה מההודעה ת/1), ולכן אכן עשה בית המשפט קמא בהרשינו את המערער גם בנוהga ללא רישון נהיגה ולא פוליסט ביטוח בת תוקף.

12. מן הטעמים שמניתי הנני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ד, 06 يولי 2014, בהעדר הצדדים.